Επιστολή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς Σεραφείμ προς τον Αρχιεπίσκοπο και την Ιερά Σύνοδο

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 9 Ιουνίου, 2008

Καταγγέλλει το Βατικανό ότι χρησιμοποιεί ως «δούρειο ίππο» κατά της Ελλαδικής Εκκλησίας τους έλληνες ουνίτες και ζητά αποχώρηση από τον διεκκλησιαστικό διάλογο

Θέμα αποχώρησης της Αυτοκέφαλου Ελλαδικής Εκκλησίας από το «Παγκόσμιο συμβούλιο των λεγόμενων "εκκλησιών", καθώς από τους λοιπούς μετά των ετερόδοξων διαλόγους», θέτει με επιστολή του προς τον Αρχιεπίσκοπο και την Ιερά Σύνοδο ο Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ, με αφορμή την πρόσφατη εκλογή ως νέου επισκόπου των εν Ελλάδι Ουνιτών του κ. Δημητρίου Σαλάχα, κατόπιν υπόδειξης του Πάπα της Ρώμης Βενέδικτου του 16ου.
Θεωρώντας προφανώς ο άγιος Πειραιώς τη συγκεκριμένη εξέλιξη ευθεία πρόκληση κατά της Ελληνικής Εκκλησίας τονίζει ότι «αποκαλύπτει το αληθές δυσειδέστατον πρόσωπον του Παπισμού» και επισημαίνει χαρακτηριστικά «ότι επιτέλους ήλθεν η ώρα να αντιδράσωμεν εις τον επιχειρούμενον βιασμόν της αξιοπρεπείας της Αδιαιρέτου Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας την οποίαν επιχειρεί ανερυθριάστως η εκπεσούσα Ρώμη».

Ακολουθεί αυτούσια η επιστολή του Μητροπολίτη Πειραιάς Σεραφείμ, με ημερομηνία 23 Μαΐου 2008:

Μακαριώτατέ μοι Δέσποτα,

Κατόπιν της πρότριτα γενομένης εκλογής νέου Επισκόπου των εν Ελλάδα ουνιτών δι' αποφάσεως του Πάπα Ρώμης κ. Βενεδίκτου 16ου, επιβεβαιούται πέραν οιασδήτινος αφελούς αμφιβολίας, ότι η αιρετική παπική παρασυναγωγή, ως απεκάλει αυτήν ο αοίδιμος πνευματικός ημών πατήρ Αρχιεπίσκοπος κυρός ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ουδ' όλως μετέβαλε την θηριώδη αυτής στάσιν έναντι της Αδιαιρέτου Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας, εξ ης απεκόπη οδηγηθείσα εις μυρίας πτώσεις, διαστρεβλώνουσα υπαιτίως και μεθοδικώς και το δόγμα και το πολίτευμα και το ήθος της αδιαιρέτου Εκκλησίας.

Η ενθρόνησις δε εν μέσαις Αθήναιας την 24η λήγοντος μηνός Μαΐου ε.ε. του κ. Δημητρίου Σαλάχα ως Επισκόπου των εν Ελλάδι ανυπάρκτων ουνιτών αποβάλλει το

προσωπείον της δήθεν αγαπητικής σχέσεως και της θεωρίας των «αδελφών Εκκλησιών» και αποκαλύπτει το αληθές δυσειδέστατον πρόσωπον του Παπισμού, του πλήξαντος καιρίως την αλήθειαν της πίστεως και εμμένοντος σατανικώς εν τη αφορήτω αυτού κακία.

Όθεν ευλόγως φρονώ ότι χρέος έχομεν όπως επανεκτιμήσωμεν κατόπιν και του επαισχύντου διά την Αδιαίρετον Ορδόδοξον Καθολικήν Εκκλησίαν κειμένου της Ραβέννας την περαιτέρω μετοχήν ημών, ως Αυτοκεφάλου Εκκλησίας, ευθέως πλησσομένης υπό της κακοτρόπου Ρώμης, εν των διεξαγομένων μετ’ αυτής διαλόγω και εν ταυτώ όπως επανεκτιμήσωμεν την μετοχήν ημών εις το συμπίλημα των αιρετικών παραφυάδων του παγκοσμίου Συμβουλίου των λεγομένων «Εκκλησιών» ως και το λυσιτελές ή μη της μετοχής ημών εις τους λοιπούς μετά των ετεροδόξων διαλόγους, διότι φοβούμαι ότι το μόνον επιτυγχανόμενον είναι η παροχή διά της ημετέρας συμμετοχής άλλοθι εις τας ηγεσίας αυτών περί της δήθεν πνευματικής ισοτιμίας μετά της Θεοϊδρύτου Αδιαιρέτου Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας.

Η εκλογή και η ενθρόνησις του νέου ουνίτου Επισκόπου εν Αθήναις θέτει έκαστον εξ ημών προ των ιστορικών ευθυνών αυτού και ταπεινώς φρονώ ότι επί τέλους ήλθεν η ώρα να αντιδράσωμεν εις τον επιχειρούμενον βιασμόν της αξιοπρεπείας της Αδιαιρέτου Ορθοδόξου Καθολικής Εκκλησίας, τον οποίον επιχειρεί ανερυθριάστως η εκπεσούσα Ρώμη. Θα ενθυμείσθε ασφαλώς την τραγικήν εκείνη εικόνα την οποίαν επαρουσίασεν η τηλοψία εκ της εξοδίου ακολουθίας του Πάπα Ρώμης Ιωάννου Παύλου Β΄, ότε εις θίασος ουνιτών αλλοεθνών έψαλλον εις την ελληνικήν γλώσσαν διά τους προφανείς λόγους της δήθεν οικουμενικότητος του παπικού θρόνου επιμνημόσυνον δέησιν παρουσία Αρχηγών Αυτοκεφάλων Ορθοδόξων Εκκλησιών.

Δι’ ο και πάνυ ευλαβώς εισηγούμαι, όπως δι’ Αποφάσεως Υμών συμπεριληφθή το άκρως αυτό επίκαιρον θέμα εις τα προς συζήτησιν θέματα της ημερησίας διατάξεως της συγκληθησομένης τακτικής Συνόδου της Ιεραρχίας του προσεχούς Οκτωβρίου ε.ε. με ορισθησόμενον εισηγητήν τον βαθυνούστατον και ακραιφνέστατον θεολόγον και πολυγραφότατον συγγραφέα και αγαπητόν εν Χριστώ αδελφόν Σεβ. Μητροπολίτην Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου κ.κ. ΙΕΡΟΘΕΟΝ, όστις σημειωτέον ουδεμίαν γνώσιν της ημετέρας προτάσεως κέκτηται.

Επί δε τούτοις υποβάλλων την αδιάπτωτον αφοσίωσίν μου Υμίν, διατελώ μετ’ αδελφικής αγάπης και της προσηκούσης τιμής,

Ελάχιστος εν Χριστώ αδελφός

+ο Πειραιώς Σεραφείμ

Σημ.: Για τους μη επαΐοντες στα δογματικά, Ουνίτες (από το ουνιτά = ενότητα)

ονομάζονται οι ορθόδοξοι χριστιανοί της Ανατολής που αποδέχτηκαν τα δόγματα της καθολικής εκκλησίας και ενώθηκαν μ’ αυτήν, κατ’ εφαρμογή των αποφάσεων της Συνόδου της Φεράρας-Φλωρεντίας (1439). Η αίρεση της Ουνίας κατηγορείται ότι επιδιώκει, με κάθε μέσο, την ένωση των χριστιανών της Ανατολής με τη Δυτική Εκκλησία, αν όχι την υποταγή της στον Πάπα της Ρώμης. Στην Ελλάδα υπάρχουν ακόμη ουνίτες, που όμως αριθμητικά είναι πολύ αδύναμοι. Ωστόσο διατηρούν την αυτονομία τους με αποφασιστικότητα.

(Πηγή:"ΤΟ ΠΑΡΟΝ" 1/6/2008)